प्रकृतेतदप्रसंगइत्याह ॥ रामःकिमिति ॥ २६ ॥ अगुणं दोषव्यसनरूपं ॥ निरयः पापं ॥ कल्मषं मालिन्यं ॥२७॥२८॥२९ ॥ त्वया विहतया रामस्यश्रिया ते नकिंचि त्फलमितिशेषः ॥ भरतस्यत्वदनुरूपमतित्वाभावात्तदलंदथाश्रमेण हियतोलोकतःप्राप्तःपरिवादश्चते रक्ष्यःपरिहार्योभवति ॥एवंचलोकापवादमात्रमस्यफलं नान्यत्किंचि दितिभावः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ एतद्वचः सित्यार्थवचः हियतः कृपणंमार्गमास्थाय येयंत्वया कुचेष्टारूपा चेष्टाकृता सा साधुपथादपेता ॥३२ ॥ सर्वेच अयोध्यावासिनोज

इत्येनमत्यजद्राजासगरोवैसुधार्मिकः ॥ रामःकिमकरोत्पापंयेनैवमुपरुध्यते ॥ २६ ॥ नहिकंचनपश्यामोराघवस्यागुणंवयं ॥ दुर्लभोह्यस्यनिरयःशशांकस्येवकल्मषं ॥२७॥ अथवादेवित्वंकंचिद्दोषंपश्यसिराघवे ॥ त्वमद्यब्रूहितत्त्वेनतदारामोविवास्यते ॥२८॥ अदुष्टस्यहिसंत्यागःसत्पथेनिरतस्यच ॥ निर्दहेदपिशक्रस्यद्युतिंधर्मविरोधवान् ॥ २९ ॥ तदलंदेविरामस्यश्रियाविहतयात्वया ॥ लोकतोपिहितेरक्ष्यःपरिवादःशुभानने ॥३०॥ श्रुत्वातुसिद्धार्थवचोराजाश्रांततरस्वरः ॥ शोकोपहतयावाचाकैकेयीमिदमब्रवीत् ॥३१॥ एतद्वचोनेच्छसिपापरूपेहितंनजानासिममात्मनोथवा ॥ आस्थायमार्गंकृपणंकुचेष्टाचेष्टाहितेसाधुपथादपेता ॥ ३२ ॥ अनुव्रजिष्याम्यहमद्यरामंराज्यंपरित्यज्यसुखंधनंच ॥ सर्वेचराज्ञाभरतेनचत्वंयथासुखंभुंक्ष्वचिरायराज्यं ॥ ३३ ॥ इत्यार्षेश्रीरा० वा० आ० अ० षट्त्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ महामात्रवचःश्रुत्वारामोदशरथंतदा ॥ अभ्यभाषतवाक्यंतुविनयज्ञोविनीतवत् ॥ १ ॥ त्यक्तभोगस्यमेराजन्वनेवन्येनजीवतः ॥ किंकार्यमनुयात्रेणत्यक्तसंगस्यसर्वतः ॥ २ ॥

नाः राज्ञाभरतेनच चस्त्वर्थे ॥ ३३ ॥

इतिरामाभिरा० षट्त्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ रामोधीरोदात्तत्वेनकैकेयीपरितोषायाह ॥ महामात्रेति ॥ महामात्रः सिद्धार्थः विनीतवत् विनीतःसन् ॥ १ ॥ अनुयात्रेण अनुयात्रावतासैन्येन त्यक्तसंगस्य सर्वतः ॥ असंगोह्ययमात्मेतिश्रुतेः ॥ २ ॥